

[1990 மே 8]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, பிரிவு 5 நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வழக்குரைஞர்கள் நல நிதிய (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 21/1990) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும். ”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(எ) நகராட்சிச் சட்டங்கள் சார்ந்த (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1990

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகராட்சிச் சட்டங்கள் சார்ந்த (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப்பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண். 18/1990)* ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும். ”

திரு. யூ. கே. வெள்ளிநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மூலம், ஏற்கனவே சென்னையிலேயும், பல்வேறு மாநகரங்களிலேயும் சாலைகள், பூங்காக்கள், மைதானங்கள், பேருந்து நிலையங்கள், அதேபோல கல்விக்கூடங்கள் போன்று இருக்கக்கூடிய பொது நிறுவனங்களுக்கெல்லாம் உயிரோடு இருப்பவர்கள் பெயரை வைக்கக் கூடாது என்று ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் அல்லது அரசியல் காரணத்தினாலேயோ என்னவோ தெரியவில்லை, ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் இருந்திருக்கின்றது. அந்தச் சட்டத்தினை இன்றைக்கு மாற்றுகின்ற வகையிலே இந்தச் சட்ட முன்வடிவை மொழிந்திருக்கிறார்கள்.

*26—4—1990 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றது.

[திரு. யூ. கே. வெள்ளையகிரி]

நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம் உயிரோடு இருப்பவர்கள் நாட்டு மக்களுக்காகப் பல நல்ல காரியங்களைச் செவ்வனே செய்து முடிக்கின்ற அத்தனை அரசியல்வாதிகளானாலும், அறிஞர் பெருமக்களானாலும், பல நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய பெயர்களை சாலைகளானாலும், பூங்காக்களானாலும், அரசுக் கட்டிடங்களானாலும், பள்ளிக்கூடங்களானாலும் அந்தப் பெயரை வைப்பதில் நிச்சயமாக எங்களுக்கு கருத்து விததியாசம் கிடையாது; வைக்கப் படலாம்.

ஆனால், ஏற்கனவே இருக்கின்ற பெயரை மாற்றுகின்ற முயற்சியிலே நாம் ஈடுபடாமல், அதன் மூலமாக வேறொரு பிரச்சினை இப்பொழுது சமீபத்திலே உருவானதைப்போல இல்லாமல், இனிமேல் உருவாக்கக்கூடிய அப்படிப்பட்ட இடங்களிலே உயிரோடு இருக்கிற தலைவர்களின் பெயர்களை வைக்கலாம் என்பதையும், அதே நேரத்தில், அப்படி வைக்கக் கூடிய நேரத்தில் நாம் ஒதோ ஒருதலைப்பட்டசமாக நடந்துகொண்டோம் என்ற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்காமல், இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு பகுதிகளிலே பணியாற்றக் கூடிய எந்தத் தகுதி மட்டமாக இருந்தாலும்கூட, அது ஒரு பொதுவான கண்ணோட்டத்தோடு, பாரபட்சம் இல்லாமல், நாம் அப்படிப்பட்ட பெயர்களைத் தலைநகரமானாலும், மாநகரங்களானாலும், எந்த இடங்களானாலும்—ஏற்கனவே இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள்—பாகுபாடு இல்லாமல் செய்திருக்கிறார்கள். மே தின நினைவுச் சின்னம் வேண்டுமென்று கேட்டவுடனே எந்தவிதமான தயக்கமும் இன்றி அதை உடனடியாகத் திறத்திருக்கிறார்கள்.

13-20 மணி
நேற்றைய தினம் திரு. ரமணி அவர்கள் அதற்காக நன்றி சொன்னார்கள். அதைப் போல, எந்த மூலை முடுக்கானாலும், யார் என்று பார்க்காமல், பாகுபாடு இல்லாமல், இந்த சட்டத் திருத்தத்தின் மூலமாக, எதிர் காலத்தில் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவரலாம் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு நா. இராமகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த மாமன்றத்திலே மாண்புமிகு ஊரக வளர்ச்சி மற்றும் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப் பட்டிருக்கும் 1971 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி சட்டத்திற்கான திருத்தத்தை மதுரை மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற

[திரு. நா. இராமகிருஷ்ணன்]

முறையில் வரவேற்கிறேன். 1979 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி சட்டத்தின் 266 ஆம் பிரிவில் உள்நோக்கத்தோடு சேர்க்கப்பட்ட உட்பிரிவு ஒன்றானது 'நெகட்டிவ் ஆட்டிடியூட்' கொண்டது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில், காங்கிரஸ் ஆட்சியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், எந்த ஆட்சியிலும் தோன்றாத விந்தையான திருத்தமாகும். மாநகராட்சியின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட கட்டடங்கள், சாலைகள், பூங்காக்கள், விளையாட்டுத் திடல்கள், பேருந்து நிலையங்கள் போன்ற இடங்களுக்கு உயிருடன் உள்ள ஒருவரின் பெயரை சூட்டுவதைத் தடை செய்யும் 266 உட்பிரிவு (1) பாசிச நோக்கில் வகுக்கப்பட்டது. தகுதிநிலை எதுவாக இருப்பினும், அதாவது பிறந்த பொன்னாட்டிற்கு உயிர் நீத்த தியாகியாக இருப்பினும், எந்தப் பதவியை வகிப்பவர் ஆயினும், இந்த நாட்டின் முதல் குடிமகனாக இருந்தாலும் கூட, அவர்களுக்குக் கூட விலக்கு அளிக்காமல் இருப்பதால் இந்தச் சட்டத்தை பாசிச தன்மை உடையது என்று கூறுகிறேன். ஒருவிதமான குழந்தை கோபத்துடன் நுழைந்த இந்தச் சட்டம் எப்போதோ திருத்தப்பட்டு இருக்க வேண்டும். ரஷ்ய புரட்சிக்கு வித்திட்ட தலைவரைப் போற்றும் வகையில் லெனின்கிரேட், அமெரிக்காவை உயர்த்திய தலைவர் பெயரில் வாஷிங்டன் என்று நகரங்களுக்கு பெயர் சூட்டி போற்றும் மனப்பாங்கு உலகம் எல்லாம் இருக்கும் பொதுவான ஒன்றாகும்.

“நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லோருக்கும் பெய்யும் மழை” என்று நம்முடைய ஓளவைப்பிராட்டியார் கூறி இருக்கிறார். ஆகவே, இருக்கும் நல்லாரை தான் சொன்னார். இருந்த நல்லாரை சொல்லவில்லை. நல்லவர்களை, வல்லவர்களை, சாதனையாளர்களை இருக்கும்போதுதான் போற்றி பாராட்ட வேண்டும். ‘தம் மகனை சான்றோன்’ என்று ஒரு தாய் எப்போது கேட்பது? இருக்கும் போதா அல்லது இறந்த பின்பா? தமிழ்த்தாய் தலைமகளாம் எங்கள் தலைவரை கட்டடங்களும், சாலைகளும், சாலை ஓரச்சிலைகளும் பெருமைப்படுத்தத் தேவையில்லை. அவசர அவசரமாக அவர் பெயரை கட்டடங்களிலிருந்து அகற்றினாலும், மக்கள் உள்ளங்களிலிருந்து அகற்ற எந்தச் சட்டத்தால் முடிந்தது?

எந்தத் தலைவன் பெயரை வைத்து அரசியல் கட்சி தொடங்கினார்களோ, அந்தத் தலைவரின் அன்புத் துணைவியார் பெயரில் அமைக்கப்பட்டிருந்த அரசினர் கலைக்கல்லூரி பெயரை நீக்கினார்கள். ஆனால் ஆலந்தூரில் முரண்பட்ட நிலை. போஸ்துமஸ் அவார்ட்—இறந்த பின் சிறப்பு என்பது எப்போதோ ஒருமுறை வழங்கப்பட வேண்டியது. அதையே சட்ட வடிவமாக நடைமுறைப்படுத்தினால் சரித்திரம் படித்தவர்கள் சிரிக்கமாட்டார்கள்? இருக்கிறபோது ஒருவருக்கு பெருமை செய்யாமல், இறந்தபின் பெருமை செய்வது ஒப்பாரிக்குச் சமம் என்றால் மிகையாகாது.

1990 மே 8] [திரு. நா. இரமகிருஷ்ணன்]

ஆகவே, தலைவர் அவர்களே, அரசியல் தலைவர்கள் மட்டுமல்லாமல், மொழிக்காவலர்கள், கல்வியாளர்கள், சிந்தனையாளர்கள், வல்லுநர்கள், விளையாட்டு வீரர்கள் போன்றவர்களை நாட்டின் வளரும் தலைமுறையினருக்கு அறிமுகம் செய்ய, அடையாளம் காட்ட வரும் இந்தத் திருத்தத்தை வரவேற்கிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்று, சுருக்கமாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லி அமர்கிறேன். பொதுவாக, நாட்டிற்கு, மொழிக்கு, இனத்திற்கு, மனித சமுதாயத்திற்கு மகத்தான சேவையாற்றி இருப்பவர்கள் நினைவு கூரப்பட வேண்டும், சமுதாயம் அவர்களை நிலைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நாம் பொது இடங்களுக்கு, பொது நிறுவனங்களுக்கு அந்த பெரியோர்களுடைய பெயர்களைச் சூட்டுகிறோம்.

13-25 மணி

யாரோ இறந்துவிட்டார்கள் என்பதற்காக அனுதாப அடிப்படையிலே சூட்டுகின்றது என்பது முறையல்ல. அவர்கள் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் அவர்களுடைய சேவைகள் சமுதாயத்தால் பாராட்டப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் பெயர்கள் சூட்டப்படுகின்றன. இன்னும் சொல்லப் போனால் இறந்துவிட்ட பிறகு, நினைவுகூர்கிறோம் என்று சொல்வதை விட, வாழும்போதே, அவர்களுடைய சேவையைப் போற்றிடும் வகையிலே வாழுகின்ற அந்தப் பெரியார்கள் அறியத்தக்க வகையில், நாடு நம்முடைய சேவையைப் பாராட்டுகிறது என்று அவர்களும் அறிந்திடும் வகையில், நாட்டுக்கு நல்ல சேவைகளைச் செய்த பெரியார்களுக்கு நாம் அவர்களுடைய பெயர்களைச் சூட்டி, நம்முடைய நன்றியை அவர்கள் வாழும்போதே தெரிவிப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெள்ளிங்கிரி அவர்கள், உயிரோடு இருக்கக்கூடியவர்களுடைய பெயர்களை வைத்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு, ஏதோ ஒரு காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக, அந்தப் பெயரை மாற்றுவது என்பது ஏற்புடையது அல்ல என்று ஒரு கருத்தை அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் அதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். கடந்த காலத்தில், நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல, மொழிக்கு, இனத்திற்கு, நம்முடைய இனமான உணர்வுக்கு எல்லாம் மகத்தான சேவைகளைச் செய்த நம்முடைய — நான் வெளிப்படையாகவே சொல்கிறேன் — தமிழக முதல்வர் தமிழ் இனமானத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய பெயரைக்கூட மாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பது நாட்டுமக்களால் ஏற்கப்படாத ஒன்றாகும். அவசரகாலத்தில், அவர்களுடைய காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட டாக்டர் கலைஞர் அவர்களாலே உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பெரும் கட்டிடத்திற்கு அவர்களு

[திரு.எம். அப்துல் லத்திப்]

[1990 மே 8]

டைய பெயரை எடுத்துவிட்டு, நம்முடைய எண்ணங்களிலும், உள்ளங்களிலும் இடம் பெற்றிருக்கிற இன்னொரு பெரியாருடைய பெயரைச் சூட்டியது, அது அந்தப் பெரியாருக்கே நீதி செய்ததாக நாட்டு மக்கள் கருதிடவில்லை. அது அவருக்குக் காட்டிய மரியாதை என்கூட ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

இன்னும் சொல்லப் போனால், இன்றைக்கு மாண்புமிகு முன்னாள் தமிழக முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய தாயாருடைய பெயரிலே 'சத்தியா' போக்குவரத்துக் கழகம்' என்று போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இங்கே ஆண்டுகொண்டிருந்தபோது அந்தப் பெயரை வைத்தார்கள். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இன்றைக்கு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, அந்தப் பெயரிலே எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை. அதைத்தான் உறுப்பினர் வெள்ளிங்கிரி அவர்களும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய தாயார் அஞ்சகம் அம்மையார் அவர்களுடைய பெயரிலே ஒரு விவசாயப் பொருளுக்கு பெயரை வைத்திருந்தார்கள், அஞ்சகம் என்ற பெயரை. (குறுக்கீடு) பச்சைப் பயிர், அஞ்சகம் பச்சைப் பயிர், அதைக் கூட மாற்றிவிட்டதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். எந்த அளவிற்கு அது உண்மை என்று தெரியவில்லை. அஞ்சகம் அம்மையார் அவர்கள் எல்லோருக்கும் தாய் போன்றவர்கள், எப்படி சத்தியா அம்மையார் அவர்கள் எல்லோருக்கும் தாய் போன்றவர்களோ அப்படித்தான் அஞ்சகம் அம்மையார் அவர்களும் நம் அனைவராலும் தாய் என்று பாராட்டப்பட்டக்கூடியவர்கள். எனவே, அப்பேற்பட்ட பெயர்களைக்கூட ஏன் மாற்றினார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. தயவுசெய்து இந்த நிலைகள் நீடிக்கக் கூடாது என்பதற்காக, இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கமே தொண்டு பாராட்டப்பட வேண்டும் என்பதுதான் இதனுடைய நோக்கம். பெரியவர்களுடைய பெயர்களை வைப்பதும், அந்த தொண்டு பாராட்டப்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான், அது தான் நோக்கமே தவிர, வாழுகின்ற வரையிலும் பாராட்டமாட்டோம், அவர்களுடைய பெயரைச் சொல்லமாட்டோம், ஏதாவது ஒரு நினைவுச் சின்னம் ஏற்பட வேண்டுமென்றால், அவர்கள் உலகத்தைவிட்டுப் போனால்தான் அனுதாபம் கிடைக்கும் என்ற நிலை இருக்குமானால், அது ஏற்புடையதல்ல. நான் வாழ்க்கிறேன், வாழும்போதே, என்னைப் பாராட்டுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரிந்தால், எனக்கும் கூட கொஞ்சம் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். அந்த மகிழ்ச்சியையாவது தரக்கூடாதா? அது, செத்துப் போனால்தான் உன் பெயரை வைப்போம் என்று சொல்வது அது அவ்வளவு மனிதாபிமானம் உள்ள நாகரீகமான பண்புடைய செயல் அல்ல என்ற அடிப்படையில் இந்த நல்ல சட்டத்தை இந்த அரசுகொண்டுவந்திருப்பதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

1990 மே 8]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

அதோடு என்னுடைய சார்பாக ஒரு வேண்டுகோளை அரசுக்கு வைத்துக்கொள்ள விரும்புவது, பெரியாருடைய தளபதியாகவும், டாக்டர் கலைஞர், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தோழராகவும் நம்முடைய காயிதே மில்லத் அவர்களுடைய தொண்டராகவும் விளங்கி, சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கு, திராவிடர் கழகத்திற்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு உற்ற தோழராக இருந்த, சமுதாயத்திலே தளபதி என்று பாராட்டப்பட்ட, பெரியார் அவர்களாலே சர்வ அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்ட, நம்முடைய மறைந்த பெரும் தலைவர் திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்களுக்கு ஒரு நினைவுச் சின்னத்தை டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மனமுவந்து ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் எந்தச் சமுதாயத்தையும் சேர்ந்தவர் அல்ல. சமுதாயத்திற்கு அப்பாற்பட்ட, இனமான உணர்வுகளை பெரியாருடைய வழியிலே நின்று, காயிதே மில்லத் அவர்களைப் பின்பற்றி நம்முடைய நாட்டுக்கு அணி சேர்த்தவர்கள். எனவே அவர்களுடைய நினைவு இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்களுக்கு ஒரு நினைவுச் சின்னத்தை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் கலைஞர் அவர்களுடைய தோழர். எனக்கு அவர் பெரியவர். அவர் எனக்கு அண்ணன் என்ற முறையிலே, பெரிய தலைவராக இருந்தவர்கள். ஆனால், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களோடு பணியாற்றியவர். பாவேந்தர் பாரதிதாசன், பட்டுக் கோட்டை அழகிரி, சி.பி.சி. போன்றவர்களோடு இருந்து, இனமான உணர்வை நாட்டிலே உருவாக்கி, மிகப் பெரும் சேவையைச் செய்தவர். பாடுபட்டவர், எனவே அதையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு, இது நல்ல சட்டம், நியாயத்தின்பாற்பட்ட சட்டம், பண்பை ஏற்றுக்கொள்கிற சட்டம், உண்மையை உணர்த்துகிற சட்டம் என்ற அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத்தை நான் முழு மனதோடு ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

13.30 மணி

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாநகராட்சி சட்டத்திற்கான திருத்தம், எந்தப் பதவி வகிப்பவராக இருப்பினும், அவருடைய தகுநிலை எதுவாக இருப்பினும் என்று சொல்லுகின்ற அந்தச் சொற்றொடர் இதிலே வருகின்றது. நகராட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் தங்களுடைய பெயர்களை வைத்துக்கொள்கின்ற சூழ்நிலை எல்லாம் உருவாகி விடக் கூடாது என்கின்ற அளவிலே கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டுமென்பதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏனென்றால் கவுன்சிலர்கள் அவரவர்களுடைய இருக்கின்ற பகுதிக்கும் தலைவர் மொத்த நடு இடமான பகுதிக்கும் தங்களுடைய பெயர்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலை எல்லாம் உருவாகிவிடக் கூடாது என்ற ஒரு சின்ன முன்னெச்சரிக்கைதான். ஏனென்று சொன்னால், வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே சிலருடைய பெயர் வைக்கப்படவேண்டுமா,

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மே 8]

வேண்டாமா என்பது விவாதத்திற்குரியதாக இருந்தாலும்கூட சில விதிவிலக்குகள் எப்போதும் இருக்கின்றன. மறைந்ததற்குப் பிறகு ஒருவருடைய பெயரை நாம் வைப்பதற்குக் காரணம், அவர் உயிரோடு இருக்கின்றபோது அவர் உலவி வருகின்ற நேரத்தில் எல்லாம் அவருடைய புகழ் நாட்டு மக்களிடையே நிலவி வருகிறது. அதில் ஐயமில்லை. அவர்கள் சாதுர்யமானவர்களாக சாந்தாளர்களாக இருக்கின்ற காரணத்தாலே அவர்களுடைய செயல் முறைகளே ஒவ்வொரு நாளும் அவர்களுடைய புகழை பரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தச் செயல்முறைகள் தடைப்பட்டு, அவர்களைப் பற்றிய சிந்தனை மட்டுமே வருகின்றபோது, அவருடைய புகழ் உலகத்தில் நிற்கவேண்டுமென்ற வகையில் அவருக்கு சிலை, அவருக்கு பூங்கா என்றெல்லாம் வருகிறது. ஆனாலும், அதற்கும் விதிவிலக்கு உண்டு. இப்போது பெருந்தலைவர் காமராஜருடைய சிலையை இங்கே மாநகராட்சியிலே வைத்தார்கள். இங்கே மரியாதைக்குரிய முதல்வர் அவர்களுடைய பெயரிலே கே. கே. நகர் என்று வந்தது. இவைகள் எல்லாம் ஒரு கட்சிக் கூட்டிற்குள் இருந்தாலும், கூட்டையும் தாண்டி மக்கள் நலத்தை நாடுகின்றவர்களாக வருகின்றபோது அவைகள் எல்லாம் விதிவிலக்கிற்கு பொருத்தமாக அமைகிறது. அப்படி பொருத்தம் இல்லாத வகையில் வந்துவிடக்கூடுமோ என்ற அச்சத்தின் காரணமாக இப்படிப்பட்ட முன்னெச்சரிக்கை வேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன். ஆனால் சில இடங்களிலே பெயரை மாற்றுகின்றபோது ஒருப்பதை மாற்றுவதற்குப் பதிலாக புதியதாக ஒன்றைக் கொண்டுவந்தால் ஒருவருடைய பெயரும் வருகிறது. புதியதாக ஒன்றும் வருகிறது. அப்படி வரவேண்டும்.

தாராசுரம் என்று சொல்கின்ற இடத்தை நீங்கள் பார்த்தீர்கள் என்று சொன்னால், சுந்தரமுடையான் வாய்க்கால் என்ற வாய்க்கால் வருகிறது. அது சோழமன்னன் இலங்கையை வெற்றி கொண்டதற்குப் பிறகுதான், அதன் நினைவாக ஒரு வாய்க்காலை வெட்டியிருக்கிறான். ஆக வெற்றி கொண்டதற்கு நினைவாக நமக்கு ஒரு வாய்க்காலும் கிடைத்திருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொன்றுமாக வந்துகொண்டிருந்தால் நமக்கு நல்லதாக அமையும். இப்போது சில இடங்களில் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால், சான்றாக எந்த இடத்திலே வரலாறு ஊமையாகின்றதோ, அந்த இடத்திலே பெயர்கள் வரலாறு ஆகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே பெயர்கள் சில நேரங்களிலே மாற்றப்பட்டக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அந்தப் பெயர்களை மாற்றாமல், அந்தப் பெயர்கள் சரித்திரத்தில் புகழ் உடையதாக இருந்தால், மாற்றிவிடாமல் தற்போது இருக்கின்ற சூழ்நிலைக்கு தகுந்தவாறு ஒருவருடைய பெயரைச் சூட்டி பழைய பெயர் மாற்றிவிடாமல் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். ஏனென்றால் கலைஞர் அவர்கள் முதலிலே ஆட்சிப் பொறுப்பில் வந்தபிறகுதான் தமிழ்நாட்டில் சான்றோர்கள் எங்கெங்கே தோன்றினார்களோ, அங்கேயெல்லாம் நெடுகல் நடவேண்டுமென்று முடிவிற்கு வந்தார்கள். அந்த ஊரிலுடைய

1990 மே [8]

[திரு. குமரிஅனந்தன்]

பெயர்கள் அப்படியே காப்பாற்றப்பட்ட காரணத்தாலே வரலாறு எழுதுவதற்கு நமக்கு வாய்ப்பாக இருந்தது. அவைகளை எல்லாம் கவனத்திலே வைத்துக்கொண்டு செயல்படவேண்டுமென்பது தான்.

ஆனால் சீரணி அரங்கு என்று வருகின்றபோது ஒரு நல்ல பணியினைச் செய்திருக்கிறார்கள். உடனேயே கூட்டம் போட்டால் திடீரென்று மேடை தேவைப்படுவதிலே அந்தச் சீரணி அரங்கு என்று இருக்கிறது. அந்தச் சீரணி அரங்கு உருவாகி யிருக்கிறது. ஆனால் அதனுடைய பழையபெயர் அது எல்லாமாகச் சேர்ந்திருக்கின்ற பெயர் திலகர் கட்டம். அந்தத் திலகர் கட்டம் என்று பெயர் சூட்டியது சுப்பிரமணிய சிவா அவர்கள். ஆக அவ்வளவு பெரியவரால் அங்கே பெயர் சூட்டப்பட்டு, அவ்வளவு பெரியவருடைய பெயர்கூட, இன்று திலகர் கட்டம் என்று மாறி சீரணி கட்டியவர்கள் கூட சீரணி அரங்கு என்றதான் சொல்ல வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. திலகர் கட்ட சீரணி அரங்கு என்று சொல்லப்பட்டிருக்குமானால், நமக்கு அது மிகுந்த மகிழ்ச்சியாக இருக்கும், ஆனாலும் ஒரு பெயர் வருகின்றபோது இன்னொரு பெயர் வராத முறையில், அந்தப் பெயர் மாறாத அளவிற்கு அது புகழ்பெற்ற பெயராக இருந்தால் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அதைப் போலவே சாதாரணமான சூழ்நிலையிலே ஒருவ ருடைய பெயரைச் சூட்டக்கூடிய அளவிற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் மறைந்ததற்குப் பிறகு ஒருவருடைய பெயரைச் சூட்டுவது என்பது ஒரு நல்ல மரபு. இருந்தாலும் விதிவிலக்குகளும் இருக்கின்ற காரணத்தால் என்னு டைய கருத்தைச் சொல்லியமைகின்றேன்.

13.35 மணி

*திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்தாகவேண்டும். இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலமாக பெயர் சூட்டுகிற நிலை வருகிற நேரத்தில் உயிரோடு இருக்கிறவர்கள் பெயரை சூட்டி கௌர விக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை, எல்லா நிலையிலும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமாவென்றால் நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் சில நேரங்களில் சிலருடைய அதிகாரம் இருக்கிற நேரங்களில் அவர்கள் தங்கள் பெயரை விளம்பரப் படுத்திக் கொள்வதற்கு இது வாய்ப்பாக அமைந்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தின்காரணமாக மறைந்ததற்குப்பின்னால் அவர்களு டைய பெயர் சூட்டப்படவேண்டும் என்பதும், அதுதான் அரசுக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கும் என்கிற வகையில் இந்தச் சட்டத்திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. இதிலே

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 மே 8]

இந்தச் சட்டத்திருத்தம் வருகிற நேரத்திலேகூட அரசியல் காரணங்களினால் இது கொண்டு வரப்படுகிறது என்று சொன்ன நேரத்தில் அன்றைக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். யாரையும் பழிவாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு அல்லது யாருடைய பெயரையும் மறைக்க வேண்டுமென்ற நிலையோடு செய்யவில்லை. இது ஒரு பாதுகாப்பான திருத்தமாக இருக்க வேண்டுமென்ற வகையில் மறைந்ததற்குப் பின்னால் நாம் யாருடைய புகழையும் பெருமையையும் நாம் நிலைநாட்டுவதிலே நாம் நிச்சயமாகப் பின் வாங்கமாட்டோமென்ற கருத்துப்பட அன்றைக்கு சொன்னார்கள்.

அதேபோல அவர்கள் இன்னொரு கருத்தையும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் பிறந்த நாள் கொண்டாடுகிற காரியங்களைக்கூட அவர்கள் ஆரம்பத்திலிருந்து பிறந்த நாள் கொண்டாடுவதையே ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லி, பிறந்த நாட்களைக் கொண்டாடுவதை அனுமதிக்க வில்லை. நான் அப்படி அவர் சொன்ன நேரத்தில் பேரற்றார் அண்ணா அவர்களுடைய பிறந்த நாள் விழாவை மட்டும் தான் கொண்டாட வேண்டுமென்று வற்புறுத்த, அவர்கள் திரும்ப திரும்ப அதைச் சொன்னார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய, கருத்தைப் பலபேர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். ஏனென்றால், இன்றைக்கு அரசியலிலே வளர்ந்திருக்கிற நிலையில், அவர்களுடைய பிறந்த நாளை அவர்களே கொண்டாடுகிற அளவுக்கு அவர்களே சுவர் ஒட்டிகளை அச்சடித்து ஒட்டுகிற காலங்கள் கூட வந்துவிட்டது. ஆனாலும் இதற்கு ஒரு விதிவிலக்கு வேண்டாமா என்று கேட்ட நேரத்திலே தான் அன்னை தெரசா அவர்களுடைய பெயர் வைக்கின்ற, நேரத்திலே அவர்கள் சொன்னார்கள். சில பேருக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்து தான் ஆகவேண்டுமென்ற வகையில் அன்னை தெரசாவினுடைய பெயரை வைக்கிறோம், அவர்கள் உயிரோடு இருக்கிற நேரத்திலே அவருடைய சேவையை பாராட்டுகிறோம் என்று எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதேபோல் மோகனரங்கம் அவர்களுடைய பெயர் சூட்டப்படுகிற நேரத்தில் அவர் கோட்டைக்கு வந்து உத்திரவு போடவேண்டிய நேரம் வந்த நேரத்தில் அவர்கள் அந்த சட்டத்திருத்தத்தை வைத்து, உயிரோடு இருக்கிறவர்கள் பெயரை வைக்கக்கூடாது என்பதனாலேயே அந்தத் திருத்தத்தை வைத்து ஏற்க முடியாது என்று சொல்லி அவர்கள் அதை அன்றைக்கு நிறுத்தி வைத்தார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்தக் கூட்டத்திலே 'அனவுன்ஸ்' பண்ணியதே மறைந்த முதல் அமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். தான். அவர்தான் மோகனரங்கம் பெயரை 'அனவுன்ஸ்' பண்ணினார். அப்பறம் ஏன் கையெழுத்துப் போட மாட்டேன் என்று சொன்னார் தெரியவில்லை.

1990 மே 8]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அவர்தான் அன்றைக்கு அறிவிக்கச் சொல்லி அறிவித்தார். ஆனால் சட்டத்திருத்தம் இருக்கின்ற நிலையைச் சுட்டிக்காட்டி அவர் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று அவர் அதைமுடியாது என்று மறுத்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு....

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : அறிவித்தவரே முதல்வர் என்று சொல்கிறார்கள். அறிவிக்கிறபோதே முதல்வர் சொல்லியிருக்கிறார், இப்படி சட்டத்திருத்தம் இருக்கிறது, எனவே இது வைக்க முடியாது என்று. அங்கே அறிவித்துவிட்டு, பங்கே வந்து மறுபடியும் சட்டம் இருக்கிறது என்று முதல்வர் சொல்வானேன். இந்த முரண்பாடு ஏன் என்பதுதான் விளக்கவில்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : அறிவிக்கிற நேரத்தில், அறிவிக்கச் சொன்னவர்கள் அன்றைக்கு மேடையிலே அறிவிக்கச் சொன்னார்கள், மேடையிலே அதைக் கேட்டுவிட்டு அறிவிக்கச் சொன்னார். அன்றைக்கு அவர் பேசவில்லை. ஆனால் இங்கே கோட்டைக்கு வந்த நேரத்திலே அவர்கள் அந்தப் பெயரை அவர்கள் ஞடைய.....(குறுக்கீடு).....

திரு. பெ. சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் திரு. இராதா அவர்கள் அடிக்கடி இங்கே யிருந்து போனார் போனார் என்று சொல்கிறார். அந்த அனுபவத்தை வைத்துச் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் என்னுடைய மரியாதைக்குரியவர். அவர் எடுக்கிற முடிவுகளுக்கு அவரே சொல்லியிருக்கிறார், பச்சை குத்தும் போதும் சரி, பெயர் மாற்றும்போதும் சரி, நான் எந்தமுடிவை எடுத்தாலும் அதற்கு காரணம் எனக்கே தெரியாது. அதுதான் எம்.ஜி.ஆர். 'பார்முலா' என்று சினிமாவிலே சொல்வார்கள். ஆனால் இந்த முடிவு கடைசியிலே 100 நாள் ஓடும். அதைப் போல அரசியலிலே நான் முடிவுகளை எடுத்திருக்கிறேன் என்றும் நம் எல்லோரையும் வைத்தே சொன்னார். ஆனால் அதைப் போய் நீங்கள் வீணாக விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை.

13-40 மணி

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு சீனிவாசன் அவர்கள் இப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. ஆனால், இப்படிச் சொல்வது நம்மை நாமே தாழ்த்திக்கொள்வதுதான். 22 ஆண்டுக் காலம் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருந்தவர் தான். நீங்கள் அவர் பிரிந்துவிட்டார் என்ற காரணத்தாலே இன்றைக்கு நீங்கள் இருக்கின்ற இடத்திலே இருந்து பேச வேண்டும் என்பதினாலே எதையும் பேசிவிடக் கூடாது. ஆனால் அது அல்ல. அவர் எந்தக் கருத்தைச் சொன்னாலும்.....

[1990 மே 8]

திரு. பெ. சீனிவாசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராதா அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலே சொல்லக் கூடாது. அவர்களுக்கு இருக்கின்ற நிர்ப்பந்தம், நெருக்கடி நாடறிந்த ஒன்று. எனக்கு அந்த மாதிரி நிர்ப்பந்தம், நெருக்கடி எதுவும் கிடையாது. நாங்கள் பின்வரிசையிலே உட்கார்ந்து இருக்கிறோமே தவிர நீங்கள் பாவம் அன்றாடம் பேரவைக்கு அங்கேயிருந்து சிரமப்பட்டு வந்து இங்கே கையெழுத்து போட்டு தினமும் வெளிநடப்பு செய்ய வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் உங்களுக்கு வெளியேயிருந்து வருகிறது. அது எல்லோருக்கும் தெரியும். எங்களுக்கு அது கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வாதத்தை விட்டுத் திசை திரும்பிப் போகக் கூடாது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு சீனிவாசன் இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லக் கூடாது என்று நான் நினைத்தேன். ஆனால் அவர் இந்தக் கருத்தைச் சொல்லிவிட்டார். அவருக்கு ஏதோ நெருக்கடி காரணத்தினாலே எம்.ஜி.ஆர். மாறிவிட்டதைப் போல் ஏதோ இவருக்கு நெருக்கடியே இல்லாமல் வாழ்ந்துகொண்டு இருப்பதைப்போல் அவர் சொல்கிறார். நான் அவருக்கு உள்ள படியே சொல்கிறேன். நிச்சயமாக புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர் அவர்கள் நெருக்கடியிலே மாறவில்லை என்பது நான் அல்ல, இன்றைக்கு நாடு ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கின்ற ஒன்று. ஆனால் இன்றைக்கு சீனிவாசன் இங்கே எவ்வளவு பெரிய மாற்றத்திற்கு ஆளானார் என்பதும் இரண்டாவது சட்டசபையை நடத்தியவர் என்பதும் பின்னாலே இதே சட்டமன்றத்தை விட்டு அவர் வெளியிலே போய்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பேக்ட்ஸ் அண்டு ஃபிகர்ஸ் அதிலே போய் பேசுவது நல்லது. இங்கே ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டு பழைய கதை எல்லாம் பேசி மறுபடியும் அவரவர்கள் பழைய கதையைப் பேச ஆரம்பிப்பது நன்றாக இருக்காது. நேரம் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. விவாதத்தை முடித்து வைப்பது நன்றாக இருக்கும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவர் அவர்களே, நான் அதனால் தான் இந்த விவாதம் வேண்டாம் என்று நினைத்தேன். என்றாலும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதால் நான் அதை விவாதப் பொருளாக ஆக்கவில்லை. என்றாலும் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தாலே எதிர்காலத்தில் சில ஆபத்துக்கள் ஏற்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்திருத்தம் வருகின்ற நேரத்திலே நான் இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு பல்வேறு நகராட்சிகளிலே பல்வேறு ஊராட்சிகளிலே எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய பெயர் வைக்க உண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

1990 மே 8]

[திரு எஸ். ஆர். இராதா]

ஆனால் அந்தத் தீர்மானங்கள் எதற்கும் இதுவரையிலே அனுமதி தரப்படவில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு, குறை இருக்கிறது. அதை நீங்கள் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். அதே போல இன்னொன்றையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மோகனரங்கம் அவர்கள் மறைவுக்கு நான் சென்ற நேரத்திலே இரண்டு நாளுக்கு முன்பாகத்தான் அவருடைய விவாதம் இங்கே நடைபெற்றது. மறைந்தவர்களுடைய பெயர் வைக்க வேண்டுமா என்ற விவாதம் வந்த நேரத்திலே உயிரோடு இருந்தால் பெயர் வைக்க முடியாது என்று சொல்லி இங்கே முன்னவர் அவர்கள் அந்தக் கருத்தை தெரிவித்தார்கள். ஆனால் திடீரென்று இரண்டு நாளிலே அவர் இறந்து விட்டார். அன்றைக்கு அவருடைய நினைவு கூறுகின்ற அந்த நேரத்திலே கூட 4, 5 நண்பர்கள் குறிப்பிட்டுக் கூறினார்கள். மோகனரங்கம் அவர்கள் மறைந்துவிட்டார்கள். மறைந்த மோகனரங்கம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் நீண்ட நாள் பணியாற்றியவர். அவர் அந்த நகராட்சியில் தி.மு.க. தலைவராக இருந்தவர் என்ற முறையில் அவர் பெயர் வைக்கப்படவேண்டும் என்றெல்லாம் வற்புறுத்தினார்கள். எனவே தயவு செய்து அரசு இதை ஒரு பாதுகாப்பாகக் கருதி இந்த சட்டத் திருத்தத்தை கொஞ்சம் மாற்றி இந்தத் திருத்தம் தேவையில்லாத ஒரு நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டத் திருத்தத்தை பொருத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இரண்டு கருத்துக்களை மையமாக வைத்து இந்த சட்டத் திருத்தத்தை வரவேற்கிறோம், ஆனால் தவறுதலாக அது போய் விடக் கூடாது என்று அறிவுரைகளை காங்கிரஸ்கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களும் மற்றும் இங்கே பேசிய மாண்புமிகு முஸ்லீம் லீக் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மாண்புமிகு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அவர்களும் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். நம் முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது இதை நான் எதிர்க்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு அதற்குப் பிறகு எந்த உள்நோக்கதோடும் இந்தச் சட்டத்தை நாங்கள் ஏற்கனவே 1977-க்கு முன்னால் இருந்த நிலையை மாற்றவில்லை என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்கள் எந்த உள்நோக்கமும் இல்லாமல் இருந்திருக்குமானால் 1977-ல் கொண்டு வந்த அந்த திருத்தச் சட்டம் இதுவரையில் யாருடைய பெயர்கள் எதற்கு வைத்திருந்தாலும் கூட அது எந்தப் புகாரும் இல்லாமல் இதுவரை இருக்கின்ற காரணத்தால் இதற்கு மேல் வைக்கப்படுகின்ற பெயர்கள் தான் அப்படிப்பட்ட பொருள் அடங்கும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பார்களேயானால் உள்ளபடியே உள்நோக்கம் இல்லை என்பதை நம்மாலே புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனாலும் உள்நோக்கம் இருக்கிறதோ இல்லையோ அவர்கள் இப்போது வாதாடுகிறார்

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1990 மே 8]

கள். 1987 ஆம் வருடமே 25—9—1987—லேயே இந்தச் சட்டத் திருத்தம் இருக்கிறபோதே உயிருள்ளவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட நகராட்சி, ஊராட்சி, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் போன்ற பொது ஸ்தாபனங்களுக்கு பெயர் வைக்கக்கூடாது என்று சட்டத்திருத்தம் இருக்கிற போதே சட்டம் இருக்கிறபோதே 25—9—1987 அன்று ஒரு ஆணையையும் அந்த அரசாங்கம் அனுப்பாது பிறப்பித்திருக்கிறது. உயிருடன் இருந்தாலும் வைக்கலாம் என்ற ஒரு சட்டத்தையும், ஒரு ஆணையையும் அரசு பிறப்பித்திருக்கிறது. நாங்கள் இதை இப்போது திடீரென்று கொண்டு வரவில்லை. அப்படிப் போட்ட ஆணை, சட்டம் இருக்கிறபோது, சட்டத்திற்கு முரண்பாடாக, எதற்காகச் சட்டம் திருத்தப்பட்டதோ, அந்தத் திருத்தச் சட்டத்திற்கு முரண்பாடாக ஒரு அரசாணை இருப்பது சரியல்ல, அதை சட்டரீதியாக ஆக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்தப் புதிய திருத்தத்தை நாங்கள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

13 45 மணி

அதோடுகூட, ஆலந்தூர் நகராட்சி, மோகனரங்கம் பெயர் வைக்கவேண்டும் என்று இருந்ததை பிறகு மாற்றிக் கொண்டார்கள். யார் சொன்னார்கள், எங்கே சொன்னார்கள் என்பதைப் பற்றி நான் உள்ளே புகவில்லை. ஆரம்பத்திலும், 1977-க்கு முன்னாலேயும் சரி, இந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட்டதற்குப் பின்னாலேயும் சரி, இன்றைக்கும் சரி, இந்தத் திருத்தம் வந்ததற்குப் பிறகும் சரி, யாருடைய பெயரை, தகுதிவாய்ந்தவர்களுடைய பெயரை வைப்பதற்கு, மக்கள் மன்றம், எந்த மன்றத்தில் பெயர் வைக்கவேண்டுமோ, அந்தப் பொது சொத்துக்கு எது பொறுப்பான மன்றமோ, அவைகள்மூலம் தீர்மானம் நிறைவேற்றியதற்குப் பிறகுதான் அரசு ஆணை பெற்று வைக்கவேண்டும் என்று இப்போது இந்தத் திருத்தத்திலும் நாம் கொண்டு வருகிறோம்.

ஏற்கெனவே, ஓரளவு அப்படித்தான் கையாளப்பட்டதாக நான் கருதுகிறேன். ஆனால் ஆலந்தூர் நகராட்சி மன்றம், மோகனரங்கம், அவர்களுடைய பெயரை வைக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றவில்லை. காரணம், கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னால், பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி, நண்பர், எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர் ஒருவர் பேசி அது பத்திரிகையிலே வந்து, உடனடியாக நான் ஆலந்தூர் நகராட்சிக்குத் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு அதைப் பற்றி நான் கேட்டேன்.

1990 மே 8]

[திரு. கோ. சி. மணி]

அதுவரையில் அப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தை அந்த நகராட்சி மன்றம் இயற்றவில்லை. அந்த நகராட்சி மன்றத்தின் ஆணையர் இந்த அரசிற்கு அதைப்பற்றித் தெரிவிக்கவில்லை. அதற்குள்ளே நான் புக விரும்பவில்லை. காரணம், அவரும் மறைந்துவிட்டார். அந்த நிகழ்ச்சியை நாம் மறந்து விடுவோம். ஆனாலும், நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு நகராட்சி மன்றத்தில் ஒருவர் இருந்தால், அவர் தன்னுடைய ஆதீனத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினரோ, ஒரு நகராட்சி மன்ற உறுப்பினரோ தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அவருடைய பெயரை வைத்துவிடலாம். அது வைக்கக்கூடாது என்பதைப்போல, அவர் இங்கே குறிப்பிட்டார். என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும்கூட, அவர் நாட்டிற்காக, தேசத்திற்காக, அல்லது அந்த ஊருக்காக, அந்த அடித்தளத்து மக்களுக்காக, சமுதாயத்திற்காக நல்ல தொண்டு புரிபவராக இருந்து அல்லது நம்முடைய தாய்மொழி தமிழுக்குத் தொண்டு புரிந்து, ஆற்றல் படைத்தவராக இருந்தால், அவர் பெரிய பதவியில் இருந்தாலும், சிறிய பொறுப்பாக இருந்தாலும் ஊராட்சி மன்றத் தலைவராக இருந்தாலும், ஒன்றியத் தலைவராக இருந்தாலும், உறுப்பினராக இருந்தாலும்கூட தகுதி இருந்தால் வைக்கலாம் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி வந்தாலும்கூட, அரசாங்கம் பரிசீலித்து, இந்த இடத்திற்கு அவருடைய பெயர் வைப்பது பொருத்தம்தானா என்ற பரிசீலனைக்குப் பிறகு, ஆணை பிறப்பித்த பிறகுதான் அந்த மன்றம் அந்தப் பெயரை வைக்கலாம் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகிறேன்.

எனவேதான், இந்த 1977 இல் திருத்தப்பட்ட சட்டத்திற்கு, அதற்குப் பிறகு, 1987 இல் அரசாணை பிறப்பித்ததையொட்டி, இந்த ஆணையைச் செயல்தக்கதாக இருக்கிறது என்ற உணர்வோடு, அந்தச் சட்டத்திற்கு நான்கள் இங்கே திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

அதோடுகூட, பொதுச் சொத்துக்களுக்கு உயிரோடு இருப்பவர்களுடைய பெயரைச் சூட்டலாம் என்று அரசாணை பிறப்பித்தபோதிலும், உள்ளாட்சி மன்றச் சட்டங்கள் சம்பந்தமாக திருத்தப்படாததினால் திருத்தம் கொண்டு வந்து, 1919 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி சட்டப் பிரிவு 228-ஐயும் 1920 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சி சட்டப் பிரிவு 189, 1971 ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சி சட்டப் பிரிவு 266 மற்றும் 1981 ஆம் ஆண்டு கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சி சட்டப் பிரிவு 266 ஆகியவற்றிற்கு, இந்த ஆண்டு 1990-ஆம் ஆண்டு நகராட்சி சட்டங்கள் சார்ந்த திருத்தச் சட்டமுன்வடிவை

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1990 மே 8]

உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களுக்கு உயிரோடு உள்ளவர்களுடைய பெயரைச் சூட்ட வகை செய்ய இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று விழைகிறேன்.

13-50

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திலே இணைப்பதற்காக ஒன்று. நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள், நகராட்சி மன்றங்களில் நகராட்சித் தலைவர்கள், மற்றவர்கள் தங்களுடைய பெயர்களை வைத்து விடக்கூடும். அதில் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்கின்ற அறிவுரை போன்ற ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றை இங்கே நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சி எப்படி நடந்து கொண்டது, நடந்து கொள்ளும், எத்தகைய அரசியல் நாகரிகம் இந்த ஆட்சிக்கு உரிய ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட. 1969-க்கு முன்பு திருவள்ளூர் நகராட்சி மன்றம் காங்கிரஸ் கட்சியின் கையிலே இருந்தது. அப்போது அண்ணா அவர்கள் உயிரோடு இருந்தார்கள். நகராட்சி மன்றம் காங்கிரஸ் கட்சியின் கையில் இருந்தபோது நகராட்சி மன்றத் திறகு ஒரு புதிய கட்டிடம் கட்டப்பட்டது. அந்தக் கட்டிடத் திறகு நகராட்சி மன்றத் தலைவர் ஆளவந்தார். இப்போது அவர் உயிரோடு இருக்கிறார். அவருக்குக் கூடத் தெரியும் என்றே நம்புகிறேன். “ஆளவந்தார் நகராட்சி மன்றக் கட்டிடம்” என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அண்ணா அவர்கள் மறைந்துவிட்ட பிறகு நான் இந்தப் பொறுப்புக்கு வந்தேன். அதற்குப் பிறகு நகராட்சி மன்றத் தேர்தல் நடைபெற்றது அனைவருக்கும் தெரியும். அந்த நகராட்சி மன்றத் தேர்தலில் திருவள்ளூர் நகராட்சி மன்றம் பெரும்பான்மையான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்டு கழகம் அங்கே வெற்றி பெற்றது. கழகம் வெற்றிபெற்று நகராட்சி மன்றத் தலைவராக கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் வந்தபிறகு, அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள். என்ன தீர்மானம் என்றால் ஆளவந்தார் என்ற காங்கிரஸ்காரருடைய, நகராட்சி மன்றத் தலைவருடைய பெயரை மாற்றிவிட்டு “அறிஞர் அண்ணா நகராட்சி மன்றக் கட்டிடம்” என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி அந்தக் கோப்புவே என்னிடத்தில் கையெழுத்துக்கு வந்தது. அப்போது உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக நாவலர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் அந்தக் கோப்பில் என்ன கருத்தைக் குறிப்பிட்டேன் என்றால், அண்ணா அவர்களுடைய பெயரை எத்தனையோ நகராட்சி மன்றக் கட்டிடங்களுக்கு வைக்க முடியும் எனவே, ஏற்கெனவே இருக்கின்ற ஒரு பெயரை மாற்றத் தேவையில்லை. ஆளவந்தார் என்ற பெயரே நீடிக்கட்டும் என்று கட்சி சார்பற்ற

1990 மே 8]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முறையில், ஒரு நகராட்சி மன்றத் தலைவருக்கு, அந்த நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்கனவே நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் அடிப்படையில், சூட்டப்பட்ட பெயரை மாற்றக்கூடாது என்று ஆணையிட்ட அரசு, இந்த அரசு (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகராட்சிச் சட்டங்கள் சார்ந்த (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 18/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 5 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகராட்சிச் சட்டங்கள் சார்ந்த (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 18/1990) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 9—5—1990 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை 13—52 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.